

Наклали огънь.

„И стоеха рабитѣ и слугитѣ, които бѣха наклали огънь, защото бѣше студено, и се грѣха: съ тѣхъ стоеше и Петъръ и се грѣеше.“ *)

„Наклали огънь.“ Ще кажете, че има празни хора въ свѣта, безъ работа, които кладятъ огънь, седатъ около него и се грѣятъ. Като се каже „наклали огънь,“ веднага изпква образъ, действие, познато на всички. За да разбере човѣкъ онова, което Богъ или природата сж създали, потрѣбно е знание. И учениятъ, и религиозниятъ говорятъ за създаването на свѣта, но разбиранията на единия и на другия коренно се различаватъ. Религиозниятъ разглежда създаването на свѣта като механически процесъ, а учениятъ — като еволюционенъ процесъ. Религиозниятъ казва, че Богъ създалъ свѣта въ шесть деня като тия на земята, а въ седмия денъ си починалъ. Съ тази теория свършва създаването на свѣта. Когато разглежда теорията за създаването на свѣта, учениятъ разтегля тия шесть деня и казва, че всѣки Божественъ денъ се равнява на хиляди и милиони дни като нашитѣ, и въ всѣки такъвъ дълъгъ денъ Богъ е създалъ нѣщо специално. Значи, мѣрката, съ която религиозниятъ мѣри нѣщата се различава отъ тази, съ която учениятъ си служи. Обаче, лесно може да се възрази и на единия, и на другия. Ако мравитѣ разсждаваха за създаването на свѣта и изчисляваха, за колко деня е създаденъ, тѣ щѣха да иматъ свършено различна мѣрка отъ тази, която ние имаме. И най-виднитѣ мравешки философи да правятъ изчисления, тѣхната година коренно ще се различава отъ нашата. Това показва, че въ съзнанието си ние трѣбва да имаме точно опредѣлена мѣрка за нѣщата, която да бѣде абсолютна и неизмѣнна. Онзи, който иска да знае, какъ е създаденъ свѣтътъ, той трѣбва да има въ съзнанието си абсолютна мѣрка за изчисление. Който нѣма пробудено съзнание, той не може да знае, какъ е създаденъ свѣтътъ, нито може да разсждава по този въпросъ. Свѣтътъ е създаденъ по нѣкакъвъ начинъ, но какъ е станало това създаване, всѣки не може да знае. Въ съзнанието на човѣка е отпечатанъ об-